

$$l(\theta) = \log L(\theta)$$

$$= \log \binom{n}{t} + t \log \theta + (n-t) \log (1-\theta)$$

$$l'(\theta) = \frac{t}{\theta} - \frac{n-t}{1-\theta} = \frac{t - \theta n}{\theta(1-\theta)}$$

(etumerkin määrää $t - \theta n$)

	t/n	
l'	+	-
l	↗	↘

Johtopäätös: l ja siten myös L saa suurimman arvonsa pisteessä $\theta = t/n$

Siten θ :n su-estimaatti on $\hat{\theta} = \frac{t}{n}$

kuten jo esimerkissä s. 9-10 saatiin.

Huom. 1. Jos havaintoja vast. sm:t X_1, \dots, X_n ovat II, on uskottavuusfunktio muotoa

$$L(\theta; \underline{x}) = g_{X_1}(x_1; \theta) \cdots g_{X_n}(x_n; \theta)$$

jossa $g_{X_i} = X_i$:n ptnf/ft

Jos X_1, \dots, X_n lisäksi samoin johautuneita (s. 8 tilanne), on tässä tetysti $g_{X_i} = g$ sama kaikille i .

Huom. 2. Yleensä su-estimaatin määrittäminen on laskuteknisesti mukavampaa uskottavuusfunktion logaritmin avulla! (Syy: logaritointi muuntaa tulot summiksi.)

Huom. 3. Todellisissa sovellustilanteissa, joissa mallit ovat monimutkaisia ja parametri θ yleensä moniulotteinen (ts. koostuu monesta reaalisesta komponentista), su-estimaatin määrittäminen ei onnistu analyttisesti "suljetussa muodossa" vaan joudutaan turvautumaan numeerisiin optimointimenetelmiin.

5. NORMAALIJAKAUMAMALLIN PARAMETRIEN ESTIMOINNISTA

[vrt. Arjas - Sirén, jaksot 2.6 (ja 2.4)]

Tark. mallia "riippumaton otos jakaumasta $N(\mu, \sigma^2)$ ":

$$\boxed{X_1, \dots, X_n \sim N(\mu, \sigma^2) \quad \parallel}$$

Mallin yhteistiheysf on (ks. s. 8) (merk. $\underline{x} = (x_1, \dots, x_n)$)

$$f(\underline{x}; \mu, \sigma^2) = \frac{1}{(2\pi\sigma^2)^{n/2}} \exp \left\{ -\frac{1}{2\sigma^2} \sum_{i=1}^n (x_i - \mu)^2 \right\}$$

Tutkitaan parametrien μ ja σ^2 estimointia su-menetelmällä.

(A) olet. aluksi: $\sigma^2 > 0$ on tunnettu luku ja parametriina vain μ , $\mu \in \mathbb{R}$. (harvoin realistinen tilanne)

Uskottavuusfunktio (vast. aineistoa $\underline{x} = (x_1, \dots, x_n)$)

$$(*) \quad L(\mu) = \frac{1}{(2\pi\sigma^2)^{n/2}} \exp \left\{ -\frac{1}{2\sigma^2} \sum_{i=1}^n (x_i - \mu)^2 \right\}, \quad \mu \in \mathbb{R}$$

logaritmi:

$$l(\mu) = \log L(\mu) = -\frac{n}{2} \log(2\pi\sigma^2) - \frac{1}{2\sigma^2} \sum_{i=1}^n (x_i - \mu)^2$$

$$l'(\mu) = -\frac{1}{2\sigma^2} \sum_{i=1}^n [-2(x_i - \mu)] = \frac{1}{\sigma^2} \left[\sum_{i=1}^n x_i - n\mu \right]$$

$$l'(\mu) = 0 \quad (\Leftrightarrow) \quad \mu = \frac{1}{n} \sum_{i=1}^n x_i$$

vaihtaa merkkinsä +:sta -:een

Saatu: μ :n su-estimaatti on

$$\boxed{\hat{\mu} = \bar{x} = \frac{1}{n} \sum_{i=1}^n x_i} \quad (\text{otokeskiarvo})$$

(B) Yleinen tilanne: parametri on 2-ulotteinen (μ, σ^2) , jossa $\mu \in \mathbb{R}$, $\sigma^2 > 0$.

Uskottavuusfunktio $L(\mu, \sigma^2)$ kuten edellä (lauseke (*)).
Pätee hajotelma (tarvitta!)

$$\sum_{i=1}^n (x_i - \mu)^2 = \sum_{i=1}^n (x_i - \bar{x})^2 + n(\bar{x} - \mu)^2,$$

$$\left(\bar{x} = \frac{1}{n} \sum_{i=1}^n x_i; \text{ otoskeskiarvo} \right)$$

Logaritmoidaan ja käytetään tätä hajotelmaa:

$$l(\mu, \sigma^2) = \log L(\mu, \sigma^2)$$

$$= -\frac{n}{2} \log(2\pi\sigma^2) - \frac{1}{2\sigma^2} \sum_{i=1}^n (x_i - \bar{x})^2 - \frac{n}{2\sigma^2} (\bar{x} - \mu)^2$$

Huom. tämä riippuu μ :stä vain viimeisen termin kautta!

Selvästi $-\frac{n}{2\sigma^2} (\bar{x} - \mu)^2 \leq 0$ aina ja "=" pätee

$$\Leftrightarrow \mu = \bar{x}.$$

Tark. sitten (vain σ^2 :sta riippuvaa!) funktiota

$$u(\sigma^2) = l(\bar{x}, \sigma^2) = -\frac{n}{2} \log(2\pi\sigma^2) - \frac{1}{2\sigma^2} \sum_{i=1}^n (x_i - \bar{x})^2,$$

$$u'(\sigma^2) = -\frac{n}{2\sigma^2} + \frac{1}{2\sigma^4} \sum_{i=1}^n (x_i - \bar{x})^2$$

Huom. Derivaatta $\sigma^2 = n$ suhteen, ei $\sigma = n$!

$$= \frac{1}{2\sigma^2} \left[-n + \frac{1}{\sigma^2} \sum_{i=1}^n (x_i - \bar{x})^2 \right]$$

$$= 0 \quad \Leftrightarrow \quad \sigma^2 = \frac{1}{n} \sum_{i=1}^n (x_i - \bar{x})^2$$

(tee merkkitarkastelu: tämä todella on maksimikohta!)

Saatu: parametrin (μ, σ^2) su-estimaatti on

$$\hat{\mu} = \bar{x} = \frac{1}{n} \sum_{i=1}^n x_i, \quad \hat{\sigma}^2 = \frac{1}{n} \sum_{i=1}^n (x_i - \bar{x})^2$$

Huomautuksia & lisätietoja:

* Tuntuu järkevältä estimoida jakauman odotusarvoa ("teoreettista keskiarvoa") otoskeskiarvolla $\bar{x} = \frac{1}{n} \sum_{i=1}^n x_i$

* Vastaavalle sm:lle $\bar{X} = \frac{1}{n} \sum_{i=1}^n X_i$ (eli estimaattorille) pätee

$$E(\bar{X}) = \frac{1}{n} \sum_{i=1}^n E(X_i) = \frac{1}{n} \sum_{i=1}^n \mu = \mu$$

Sanotaan: \bar{X} on harhaton estimaattori μ :lle.

Se siis tuottaa "odotusarvosta" oikean tuloksen!

Toristetun aineiston perusteella näkökulmasta: jos otanta toristetaan yhä uudelleen ja uudelleen ja jokaisesta aineistosta \underline{x} lasketaan $\hat{\mu} = \bar{x}$, niin saadut estimaatit osuvat keskimäärin oikeaan. (Vrt. HT 2/5.)

* Sen sijaan $\hat{\sigma}^2 = \frac{1}{n} \sum_{i=1}^n (X_i - \bar{X})^2$ ei ole harhaton estimaattori σ^2 :lle, vaan sen odotusarvo on $E(\hat{\sigma}^2) = \frac{n-1}{n} \sigma^2 = (1 - \frac{1}{n}) \sigma^2$.

Tästä syystä σ^2 :n estimaattina useimmiten käytetään lukua

$$S^2 = \frac{1}{n-1} \sum_{i=1}^n (x_i - \bar{x})^2 \quad (\text{otusvarianssi})$$

Sitä vastaavalle sm:lle S^2 pätee $E(S^2) = \sigma^2$.

Ero $\hat{\sigma}^2$:seen on merkityksetön, jollei n ole kovin pieni.

* Tarkemmin ottaen pätee seuraava lause:

Kun $X_1, \dots, X_n \sim N(\mu, \sigma^2) \perp$, niin

i) $\bar{X} = \frac{1}{n} \sum_{i=1}^n X_i \sim N(\mu, \frac{\sigma^2}{n})$

ii) $\frac{(n-1) S^2}{\sigma^2} = \frac{1}{\sigma^2} \sum_{i=1}^n (X_i - \bar{X})^2 \sim \chi_{n-1}^2$

iii) $\bar{X} \perp S^2$

"khiin-toiseen" jakauma, $n-1$ vapausastetta

[Todistus aineopintojen tn-laskennan kurssilla.]